

Sygn. akt IV CSK 415/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa B. T. i E. T.
przeciwko B. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódek
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 14 lutego 2014 r., sygn. akt V ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza na rzecz pozwanej od każdego z powodów kwoty po 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny nie jest sądem powszechnym zwykłej, trzeciej instancji, a skarga kasacyjna (podobnie jak uprzednio - kasacja) nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie z uwagi na przeważający w charakterze skargi kasacyjnej element interesu publicznego.

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Według skarżących skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona albowiem wskazany przez Sąd w uzasadnieniu art. 658 k.c., jako pozostający w związku z art. 635 k.c., dotyczy remontu budynku lub budowli i nie może mieć zastosowania w sprawie. Ponadto zdaniem powódek

skarga jest oczywiście uzasadniona ze względu na dokonanie błędnej wykładni art. 635 k.c., niespójność i ogólnikowość uzasadnienia wyroku. Przemawia za nią również konieczność zapewnienia jednolitości wykładni przepisów prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołanie się przez podmiot wnoszący skargę kasacyjną na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia co daje podstawy do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną, tj. podlegającą uwzględnieniu (tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, niepubl.; z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl., z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.).

Wnoszące skargę kasacyjną nie wykazały w odrębnym wywodzie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Trzeba bowiem uwzględnić, iż podstawą rozstrzygnięcia nie stanowiło wykonanie ustawowego prawa do odstąpienia od umowy ale było przyjęcie, że strony rozwiązały umowę, a wbrew stwierdzeniom zawartym w skardze kasacyjnej, Sąd drugiej instancji wskazał i ocenił dowody, które stanowiły podstawę powyższego ustalenia. Powódki kwestionują wprowadzenie te ustalenia, to jednak uzasadnienie tej części wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ogranicza się jedynie do sformułowania ogólnych zarzutów skierowanych do uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, bez podania konkretnych przejawów naruszenia art. 328 § 2 k.p.c.

Z tych względów uznać należy, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dlatego Sąd Najwyższy na podstawie

art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.

.

aw